

„Як ти мудро вмів держать ся,
Від біди оборонять ся,
Так державу борони!
Що порадиш Цар прикаже.
Що напишеш — Цар не змаже,
Лиш сумлінно все чини!“

Каже Лис: „Мій Царю й тату,
За так щедру і богату
Ласку чим я відплачусь?
Сил у мене є не много,
Але весь для блага твого
Й для держави посвячусь.“

„Ще лиш на однім прости мя:
На деньок домів пусти мя:
Жінка й діточки десь там
Плачуть, тужать... Най же нині
О щасливій переміні
Сам я звістку їм подам“.

Цар сказав: „Іди, мій друже!
Я й Цариця раді дуже,
Щоб весь смуток їх пропав.
Маєш дозвіл на три днини,
А вертай же разом з ними,
Щоб я тут їх привитав.“

Тут кінчить ся наша казка.
Всім, хто слухати був ласка,
Дай же Боже много літ!
Най і наш весь сум пропаде!
А тим, хто нам коїть зради,
Най зійдець ся клином світ!